

જ્ય પરમાત્મા

યસ્મિંશ્ચ પ્રણવજ્ઞાનં ધ્યાનં તચ્ચ વિરાજતે ।
પરમબ્રહ્મનિષ્ઠા ય યસ્મિન્ ભાતિ સુમંગલે ॥
દીક્ષાં પ્રદાય શિષ્યેભયો જીવન્મુક્તિ દદાતિ યઃ ।
વ્યાસં તં વલ્લભં પ્રેમશા મહાન્તં સદ્ગુરું નતાઃ ॥

જેઓમાં પ્રણવનું જ્ઞાન અને ધ્યાન ઓતપ્રોત થઈને વિરાજે છે, સુમંગલ એવા જેઓમાં પરમ બ્રહ્મનિષ્ઠા પ્રકાશી રહી છે, શિષ્યોને દીક્ષા આપી જેઓ જીવનમુક્તિ આપે છે, તે મહાન સદ્ગુરુ વલ્લભ વ્યાસને અમો પ્રેમપૂર્વક પ્રણામ કરીએ છીએ.

ધાર્મિકીં નિજસિદ્ધિ ય સંસ્થાપ્ય સદ્ગુરૌ પુનઃ ।
આત્માનં બ્રહ્મભાવે યઃ સંયોજયતિ સંતતમ્ ॥
અન્તેવાસિનમાત્માનં મત્વા સદ્ગુરુમાશ્રયત્ ।
તસ્મૈ રમૂજિલાલાય ગુરુદેવાય નો નતિઃ ॥

ધાર્મિક અને આત્મિક સિદ્ધિઓને સદ્ગુરુને આધારે છોડીને, જેઓ હંમેશા આત્માને બ્રહ્મભાવમાં મગ્ન રાખે છે, જેમણે પોતાને એક અન્તેવાસી (શિષ્ય) તરીકે માનીને સદ્ગુરુનું શરણું લીધું છે તે રમુજીલાલ ગુરુદેવને અમો પ્રણામ કરીએ છીએ.

(ગતાંગથી ચાલુ...)

શંકા ન હોય સત્યમાં, સૌને સત્યનું કામ;
અસત્ય મત ન હાંકીયે, તો સુધરે તમામ.
તો સુધરે તમામ, કામ સાચાનું સાહુનો;
કુકર્મિ કલિયુગ, લઢાવી મારે બાહુનો.
પાખંડ મત ખંડન (કરી), કરે મંડન સત્ય બંકા;
કહે છે “વલ્લભરામ”, સત્યમાં ન હોય શંકા.

શંકા ન હોય સત્યમાં, અસત્યમાં અનેક;
વિચારી લો વિરલા, મૂકી મતનો ટેક.
મૂકી મતનો ટેક, જક્કી નવ થાવો;
પૂર્ણ ગ્રહી વિવેક, ન્યાયમાં સીધા આવો.
સત્ય જ્ઞાનનો સિદ્ધ, ઠરીનો દેવા ડંકા;
કહે છે “વલ્લભરામ”, સત્યમાં ન હોય શંકા.
(વાણી વલ્લભ)

શ્રીગુરુદેવ કબીરજીએ “સત્ય” વિષે કહ્યું છે કે :-

સૌંચ બરાબર તપ નહિ, જૂઠ બરાબર પાપ;
જાકે હિરદે સૌંચ હૈ, તાકે હિરદે આપ. ૧
સૌંચે શ્રાપ ન લાગઈ, સૌંચે કાળ ન ખાય;
સૌંચે કો સૌંચા મિલૈ, સૌંચે માહિં સમાય. ૨

છપ્પા

ગૃહસ્થ કે અમલદાર, કોઈથી ડરી જવું ના;
ભલે હોય દરબાર, સત્યથી ફરી જવું ના.
જગત અસત્યનું ધામ, સત્યનો વિજય થશે ના;
સમય આવતા સત્ય, અસત્યથી દબી જશે ના.
સત્યવાન પહેલાં હારશે, પછી સત્યનો વિજય થશે;
કથીર, સુવર્ણ, કોણ શ્રેષ્ઠ ? અંતે પરીક્ષા થઈ જશે.

ભલેને પડતો પીન્ડ, ભલેને થાઓ કટકા;
ભલે મરો પરિવાર, ભલેને વાગો ઝટકા.
ભલે જાઓ ઘરબાર, ભલેને ભૂખે મરતા;
ભલેને દુઃખની માંદા, બધો જન્મારો ફરતા.
કોઈ જીવના જાનમાલને, હાનિકર્તા જૂઠ દુઃખડું;
પાપીને પાપી કહે, તે “વલ્લભ” સત્ય સુખડું.

સત્ય બોલતાં ડર, રાખીયો તે જૂઠ જાણે;
કહો નીચને નીચ, કોઈની શરમ ન આણો.
અર્ધદૃષ્ટ્યે અનુમાન, કરે ના તે છે મૂર્ખા;
બગલા નહિ ઓળખાય, પહેરેલા ભક્તિ બુરખા.
પાપ ખુલ્લાં કરતાં જરી, ડરવું નહિ જગમાં કદા;
વદે “વલ્લભ” નિર્ભયપણે, સત્ય માટે મરજો સદા.

સાયે સાયે રામ, સાયથી રાજા રીઝે;
જૂઠે રૂઠે રામ, જૂઠથી રાજા ખીજે.
સાયે રીઝે જગત, સાયથી ભક્તજ રાજી;
જૂઠે રૂઠે લોક, રૂઠે આચાર્યો કાજી.
સાયે સદાકાળ સુખડું, સાયે લીલા લહેર છે;
જૂઠે સદાકાળ દુઃખડું, જૂઠે કાળો કહેર છે.

સત્ય કહેતાં નિંદાય, માનવી નહિ કદાપિ;
સત્યને કહે નિંદાય, હોય જે પોતે પાપી.
દ્વેષથી કહે તે નિંદા છે, સત્ય કહે તે ધર્મ;
પાપીને પાપી કહો, રાખો ન સહેજે શર્મ.
સત્ય કહેતાં ડર રાખવો (તથા) સત્ય ન કહે તે પાપ છે;
“વલ્લભ” કહે સત્ય નહિ કહે, જેને દશવીસ બાપ છે.

(વલ્લભ નીતિવિજ્ઞાન)

સત્ય કાજ સતી સુત, ગયા પાંડવ વનવાસે;
સત્ય કાજ નળરાય, વહ્લા વન વામા પાસે.
સત્ય કાજ હરિચંદ્ર, મસાણી થઈને બેઠો;
સત્ય કાજ બળીરાય, આપ પાતાળે પેઠો.
મોરુધ્વજે શુભ પ્રીતથી, કરવત દેહ કપાવ્યો;
સગાળશા સુત ખાંડીયો, પણ સત્ય જય વરતાવીયો.

સાચા જનને શોક, કદી કાળે નવ આવે;
રહે ન છૂપ્યું કર્મ, ચાહે તો ભરમ લગાવે.
શાહજાદાને ચોર, કહે નવ ડરે લગારે;
ધેનું કેરાં શીંગ, હોય ધેનુનો ભારે.
સૂર્ય ભણી ધૂળ નાંખીને, પાછી પોતે પામતા;
કહે “વલ્લભ” લાગે નહિ, સાચે સૌને શ્યામતા.

(વલ્લભ નીતિ)

૯. અક્રોધ :- એટલે ક્રોધ ન કરવો તે. આ વિષય પર ધર્મશાસ્ત્રોના પ્રમાણે આપવામાં આવે છે, તે સાંભળો.

લોભાત્ ક્રોધઃ પ્રભવતિ લોભાત્ કામઃ પ્રવર્તતે ।
લોભાન્મોહશ્ચ માયા ચ માનઃ સ્તમ્ભઃ પરાસુતા ॥
(મહાભારત, શાન્તિ. ૧૫૮-૪)

લોભથી ક્રોધ ઉત્પન્ન થાય છે. લોભથી કામની પ્રવૃત્તિ થાય છે, તથા લોભથીજ મોહ, માયા અભિમાન, ઉદ્વેગતા અને પરાશ્રિત જીવનમાં રૂચિ આદિ દોષો પ્રકટ થાય છે.

ક્રોધઃ સુદુર્જયઃ શત્રુલોભો વ્યાધિરનન્તકઃ ।
સર્વભૂતહિતઃ સાધુરસાધુર્નિર્દયઃ સ્મૃતઃ ॥
(મહાભારત, વન. ૩૧૩-૯૨)

ક્રોધ અત્યંત દુર્જય શત્રુ છે, લોભ અસાધ્ય રોગ છે, સર્વ પ્રાણીઓનું હિત ચાહવાવાળો પુરુષ સાધુ છે અને દયાહીન માનવ અસાધુ મનાય છે.

नास्ति कोध समो वन्धिः ।
कोधोवैवस्वतो राज्ञ तपः कोधेन नश्यति ।
कामकोधो वशे यस्य तेन लोक त्रयं जितम् ॥

કોધ સમાન બીજો અગ્નિ નથી કેમકે બહારનો અગ્નિ થોડું બાળે છે પરંતુ કોધરૂપી અગ્નિ તો મનુષ્યનાં જ્ઞાન, બુદ્ધિ, શુદ્ધિ વિગેરે સર્વને બાળી નાંખે છે અને મનુષ્ય પોતે પણ કોધાગ્નિમાં બળ્યા કરે છે. જેમ યમરાજા જીવને દેહમુક્ત કરી લઈ જાય છે તેમ કોધ સન્માર્ગ છોડાવી દઈ મનુષ્યને કુમાર્ગે લઈ જાય છે અને ઘોર અત્યાચારો કરાવે છે. કોધ વડે તપ વિગેરે નષ્ટ થાય છે અને કોધ આત્માને નર્કના માર્ગે ઘસડી જાય છે. માટે જેણે કામ તથા કોધ જીત્યાં અને વશ રાખ્યાં તેણે સર્વ જગતને જીત્યું છે.

त्रिविधं नरकस्येदं, द्वा र नाशनमात्मनः ।
कामः कोधस्तथा लोभस्तस्माद्देतत्रयं त्यजेत् ॥

શ્વાન, શુકરાદિ લક્ષ્યોરાશી યોનીરૂપી નર્કમાં જવા માટે માણસને કામ, કોધ અને લોભ આ ત્રણ ચોરો જ દ્વારરૂપ છે, માટે જ્ઞાની પુરૂષે તેનો ત્યાગ કરવો જોઈએ.

उत्तमे तुं क्षણं कोपो, मध्यमे घटिकाद्वयम् ।
अधमे स्यादुद्वेगः, यादृशो मरणात्तिकः ॥

ઉત્તમ મનુષ્યમાં ક્ષણવાર, મધ્યમ મનુષ્યમાં બે ઘડી, નીચ મનુષ્યમાં રાત્રિદિવસ અને ચંડાલ જેવા અભિમાની મનુષ્યમાં મરણપર્યંત કોધ રહે છે. કોધ આત્માની અધોગતિ કરનાર હોવાથી તેનાથી બને તેટલા વિરક્ત રહેવું. છતાં કોધ આવે તો પોતાનો હાથ કરડવો અને અટકાવવો. છતાં આવે તો થોડો વખત બૂમો પાડી લેવી પણ હૃદયનો અને કોઈનું અનિષ્ટ કરે તેવો કોધ રાખવો નહિ અને તેવો કોધ રાખે તેને ચંડાલ જાણવો.

असंकल्पाज्जयेत् कामं कोधं कामविवर्जनात् ।
अर्थानर्थेक्षया लोभं ભયં તત્વાવમર્શનાત્ ॥
आन्वीक्षिक्या शेकमोहौ दम्भं મહદ્દુપાસયા ।
योगान्तरायान् मौनेन હિંસાં કાયાઘનીહયા ॥
कृपया ભૂતજં દુઃખં દૈવં જહ્યાત્ સમાધિના ।
आत्मजं योगवीर्येण निद्रां સત્વનિષેવયા ॥

(શ્રીમદ્ ભાગવત ૭/૧૫/૨૨-૨૪)

ધર્મરાજ ! સંકલ્પોના પરિત્યાગથી કામને, કામનાઓના ત્યાગથી ક્રોધને, સંસારી લોક જેને અર્થ કહે છે તેને અનર્થ સમજી લોભને અને તત્ત્વના વિચારથી ભયને જીતી લેવા જોઈએ. અધ્યાત્મવિદ્યાથી શોક અને મોહ પર, સંતોની ઉપાસનાથી દંભ પર, મૌનદ્વારા યોગના વિઘ્નો પર અને શરીર પ્રાણ આદિને નિશ્ચલ યા સ્થિર કરીને હિંસા પર વિજય પ્રાપ્ત કરવો જોઈએ. આધિભૌતિક દુઃખને દયાદ્વારા, આધિદૈવિક (દૈવકૃત સુખ દુઃખ) વેદનાને સમાધિ દ્વારા અને આધ્યાત્મિક દુઃખને યોગબળથી અને નિદ્રાને સાત્ત્વિક ભોજન, સ્થાન, સંગ આદિના સેવનથી જીતી લેવા જોઈએ.

મૂઢના મેવ ભવતિ ક્રોધો જ્ઞાનવતાં કુતઃ ।
 હન્યતે તાત કઃ કેન યતઃ સ્વકૃત ભુક્ પુમાન્ ॥
 સંચિતસ્યાપિ મહતા વત્સ કલેશેન માનવૈઃ ।
 યશસસ્તપસશ્ચૈવ ક્રોધો નાશકરઃ પરઃ ॥
 સ્વર્ગાપવર્ગવ્યાસેધકારણં પરમર્ષયઃ ।
 વર્જયન્તિ સદા ક્રોધં તાત મા તદ્વશો ભવ ॥

(વિષ્ણુપુરાણ ૧/૧/૧૭-૧૮)

ક્રોધ તો મૂખનિજ આવ્યા કરે છે પણ વિચારવાનોને તે શી રીતે આવી શકે? ભાઈ? કોણ કોને મારે છે? કારણ કે પુરુષ સ્વયં પોતાના કરેલા કર્મના ફળ ભોગવે છે. પ્રિયવર ! આ ક્રોધ તો મનુષ્યના મહા પ્રયત્ને સંચય કરેલા યશ અને તપનો પણ પ્રબલ નાશક છે. હે તાત ! ઈહલોક અને પરલોક બેઉનો નાશ કરવાવાળા આ ક્રોધનો મહાપુરુષો યા ઋષિમુનિઓ હંમેશા ત્યાગ કરે છે. એટલા માટે તું એને (ક્રોધને) વશ ન થા.

આત્માનં ચ પરાંશ્ચૈવ ત્રાયતે મહતો ભયાત્ ।
 કુદ્યન્તમપ્રતિકુદ્યન્ દ્વયોરેષ ચિકિત્સકઃ ॥

જે ક્રોધ કરવાવાળા પર સ્વયં ક્રોધ નથી કરતો તે પોતાને અને બીજાને પણ મહાન ભયથી બચાવી લે છે. એવો પુરુષ બેઉના રોગનો ચિકિત્સક છે.

દૃષ્ટાંત

પૂર્વે નર્મદા નદીના કાંઠા પર મહામુનિ જિતેન્દ્રિયનો આશ્રમહતો. અનેક નરનારીઓ સનાતન ધર્મનું રહસ્ય સમજવા મુનિના આશ્રમે જતા. મુનિ જે અધિકારી હોય તેને મંત્રદીક્ષા પણ આપતાં.

એક વિભુ નામના યુવાને મુનિને વિનંતી કરી કે હે ગુરુદેવ ! મને આત્મસાક્ષાત્કારનો ઉપાય બતાવો. મુનિએ વિભુને એક નાનો સરખો મંત્ર આપ્યો અને કહ્યું કે પુત્ર વિભુ ! આ મંત્રનો જપ એક વરસ સુધી કર. વર્ષ પુરૂ થયા બાદ તું મારા આશ્રમે સ્નાન કરીને આવજે એટલે હું તને બ્રહ્મજ્ઞાનનો બોધ આપીશ.

શ્રદ્ધાળુ વિભુએ તેના તન, મન અને આત્માથી તે મંત્રના એક સાલ સુધી અતિ ઉત્તમરીતે જપ કર્યા અને વર્ષ પુરૂ થયાં બાદ તે સ્નાન કરી મુનિના આશ્રમે હરખમાં ને હરખમાં આત્મ-સાક્ષાત્કારનો બોધ લેવા જવા નીકળ્યો.

આ બાજુ પર મુનિએ આશ્રમની આજુ બાજુ ઝાડુ કાઢનાર ભંગિયણને અગાઉથી કહી રાખ્યું હતું કે આવતી કાલે મારો વિભુ નામનો શિષ્ય આશ્રમે બ્રહ્મજ્ઞાનનો બોધ લેવા આવશે. માટે તે જે રસ્તેથી આશ્રમે આવે, તે રસ્તે તારે તેની સામે જઈ ઝાડુથી રસ્તાનો કચરો તેના પર ઉડાડવો.

ભંગિયણે તેમજ કર્યું. એકદમવિભુ ક્રોધમાં આવી ગયો અને તેણીને મારવા દોડ્યો પણ ભંગિયણ નાસી ગઈ. વિભુ પાછો પોતાને મકાને જઈ સ્નાન કરી ગુરુદેવના આશ્રમે ગયો.

વિભુએ ગુરુદેવને દંડવત્ પ્રણામ કર્યા અને તેઓની પાસે બેઠો. ગુરુદેવે અતિ નમ્રતાથી કહ્યું કે :- પુત્ર વિભુ ! હજુ તો તારામાં ક્રોધ મોટા પ્રમાણમાં છે, તું સાપની માફક દંશવા દોડે છે. માટે તું હજીસુધી બ્રહ્મજ્ઞાન લેવાને લાયકાતવાળો બન્યો નથી. માટે તું બીજું એક વર્ષ મંત્રજાપ કર્યા બાદ મારી પાસે આવજે. ગુરુદેવનું વચન શિરોમાન્ય ગણી, વિભુ પોતાના મકાને ચાલ્યો ગયો.

વળી ફરીથી એક વર્ષ બાદ મંત્રજાપ કરી, વિભુ ગુરુદેવની પર્ણકુટીએ જમવા નીકળ્યો. અહીં મુનિએ એક દિવસ આગળથી પાછું ભંગિયણને કહી રાખ્યું હતું કે આવતી કાલે મારો વિભુ નામનો શિષ્ય આશ્રમે આવશે. માટે ગયા વર્ષની માફક રસ્તાનો કચરો તેના ઉપર ઉડાડજે. ભંગિયણે કહ્યું કે :- મને મારશે તો ? મુનિ બોલ્યા કે આ વખતે મારવા નહિ આવે પણ તારા ઉપર જરૂર ગુસ્સે થશે.

ભંગિયણે તેમજ કર્યું. વર્ષ પુરૂ થયા બાદ આનંદથી વિભુ ગુરુદેવના આશ્રમે જવા નીકળ્યો. રસ્તાનો કચરો આ વખતે પણ ભંગિયણે વિભુ ઉપર ઉડાડ્યો. આથી વિભુ ગુસ્સે થયો અને થોડા અપશબ્દો બોલી પાછો સ્નાન કરવા પોતાના મકાને ગયો. સ્નાન કર્યાબાદ

ગુરુદેવના આશ્રમે પહોંચ્યો. ગુરુદેવને દંડવત્ પ્રણામકર્યા અને તેઓની આજ્ઞાથી બાજુમાં બેઠો.

ગુરુદેવ નમ્રતાથી બોલ્યા કે :- પુત્ર વિભુ ! હજી તેં કોધને જીત્યો નથી. જોકે હવે તું સાપની માફક દંશવા તો જતો નથી પણ સાપની માફક ફૂંકાડો તો મારે છે. આવી સ્થિતિમાં તને આત્મસાક્ષાત્કાર કેવી રીતે થાય અને બ્રહ્મત્રાનનો બોધ કેમ અપાય ? માટે આપેલા મંત્રનો જાપ વધુ એક વર્ષ કર્યા બાદ મારી પાસે આવજે.

સંસ્કારી વિભુ પોતાની ભૂલ સમજી ગયો અને મનમાં પશ્ચાતાપ કરવા લાગ્યો. વિભુએ વિચાર્યું કે ખરેખર ગુરુદેવે સાચું જ કહ્યું છે. હું મારી ભૂલ જોઈ શકું છું. હજી મેં કોધનો નાશ કર્યો નથી. જ્યાં સુધી કોધનું મૂળ મારામાંથી નાબૂદ નહિ થાય ત્યાં સુધી હું બ્રહ્મજ્ઞાનનો અધિકારી બની શકીશ નહિ. વિભુ મનમાં ગુરુદેવની કૃપાને સમજવા લાગ્યો અને ઘણાજ ઉત્સાહથી ફરીથી એક વર્ષ મંત્રજાપ કર્યા. વર્ષ પુરુ થયા બાદ વિભુ ગુરુદેવના આશ્રમે આવવા નીકળ્યો.

પહેલાંની માફક અગાઉથી ગુરુદેવે ભંગિયણને કહી રાખ્યું હતું કે આવતી કાલે વિભુ આશ્રમે આવશે. માટે તું કચરાનો આખો ટોપલો તેના માથા પર ઢોળી નાંખજે. ભંગિયણે કહ્યું કે મને મારવા આવશે તો ? ગુરુદેવ બોલ્યા કે હું તને ખાત્રી આપું છું કે આવખતે તે તારો ઉપકાર માનશે.

ભંગિયણે દૂરથી વિભુને આવતો જોયો, તેણી કચરાનો ટોપલો માથા પર તૈયાર રાખીનેજ ઊભી હતી. વિભુ જેવો નજીક આવી પહોંચ્યો કે તરતજ ભંગિયણે આખો ટોપલો વિભુ પર ઠાલવી દીધો. વિભુએ હાથ જોડી ભંગિયણને કહ્યું કે માતા ! આપે મારા પર બહુજ મોટો ઉપકાર કર્યો છે. તમો ત્રણ વર્ષથી મારા એક મોટા દોષને દૂર કરવા માટે પ્રયત્નો ચાલુ રાખ્યા. તમોને મેં ભારે તકલીફ આપે છે. માટે મને ક્ષમા કરો. તમારી કૃપાથી આજે મારા મનમાં તમારે માટે જરાપણ દુર્ભાવ કે દ્વેષ રહ્યા નથી. મને આશા છે કે આજે મારા ગુરુદેવ મને અવશ્ય ઉપદેશ આપશે.

આટલું કહ્યા બાદ વિભુએ ફરીથી સ્નાન કર્યું અને ગુરુદેવના આશ્રમે ગયો. તેણે ગુરુદેવના ચરણમાં દંડવત્ પ્રણામકર્યા. આજે ગુરુદેવે પોતાના શિષ્ય વિભુને ઉત્તમ અધિકારી જાણી આલિંગન કર્યું અને કહ્યું કે :- હવે તેં કોધને સંપૂર્ણ પણે જીત્યો છે. જ્યાં સુધી મનુષ્યમાં કોધ હોય છે ત્યાં સુધી બ્રહ્મજ્ઞાન તેના હૃદયમાં વિદ્યમાન થતું નથી

અને તે બ્રહ્મજ્ઞાનમાં નિષ્ઠા પણ આવતી નથી. મેં તારા ભલાને માટે ત્રણ વર્ષ સુધી તારી પાસે મંત્રના જાપ કરાવ્યા છે. હવે તારા અંતરમાં બ્રહ્મજ્ઞાન સદાને માટે વિદ્યમાન રહેશે અને થોડાજ સમયમાં તને તારા આત્માનો સાક્ષાત્કાર થશે. પણ સદાને માટે યાદ રાખજે કે આત્માનો સાક્ષાત્કાર એ પરમાત્માની પ્રાપ્તિ કરવામાં પ્રથમપગથીયું છે પણ છેડો નથી. એમકહી ગુરુદેવે તેના મસ્તક પર હાથ ફેરવ્યો અને બ્રહ્મસ્વરૂપનો ઉપદેશ આપ્યો.

વિભુનું અંતઃકસરણ શુદ્ધ બનેલું હોવાથી ગુરુદેવનો આપેલો ગુહ્ય અને આત્મિક ઉપદેશ તેના હૃદયમાં સદાને માટે વિદ્યમાન રહ્યો. આથી તેનું અજ્ઞાન દૂર થઈ ગયું. પ્રથમથીજ વિભુને જ્ઞાન તો હતું જ પણ ફક્ત એક ક્રોધનું આવરણ દૂર કરવાની જરૂર હતી. ક્રોધ તત્ત્વ પર જીત મેળવી હોવાથી વિભુને થોડાજ વખતમાં આત્મસાક્ષાત્કારની અનુભૂતિ થઈ અને તે કૃતકૃત્ય થઈ ગયો.

એટલા માટે મહારાજશ્રી વલ્લભરામે “વલ્લભ, વિષ્ટી, ભાગ ૧”માં ક્રોધને વિષે લખ્યું છે કે:-

સમય મેરે શીશપેં - એ રાગ

ક્રોધ જ કર્મચંડાળ, મનુષ્યમાં, ક્રોધજ કર્મચંડાળ. મ.ટેક
ક્રોધીમાં ના હોય જ્ઞાન અલૌકિકનું, ક્રોધીના મુખમાં ગાળ;
દ્વેષ કલેશ, હેર ઝેર રાખે અંતર, શોધે સામાનાં આળ. મ. ૧
હૃદયનું રૂધીર તપ્યા કરે તનમાં, આંખમાં અગ્નિ જવાળ;
જ્ઞાન, ધ્યાન કરે વૈરાગી વેશ ઘરે, પણ પાપી વિકાળ. મ. ૨
અંતરમાં કોરું મોઢામાં ભીનું, તે ભીનું ગંદકીની ખાળ;
જ્ઞાન વિનાનું બમણું બોલે પણ, અજ્ઞાન રૂપ નાનું બાળ. મ. ૩
ક્રોધે ચઢ્યો તે પડ્યો નર્કમાં, ક્રોધ ગબડ્યાનો ઢાળ;
“વ્યાસ વલ્લભ” વટે ક્રોધી જનને, આખા જગતની ફાળ. મ. ૪

ભક્તિમાર્ગ અને યોગમાર્ગમાં ક્રોધનું તત્ત્વ જીતવા ખાસ ભલામણ કરી છે. તેને અંગે અક્રોધને ધર્મનો એક પાદ માનવામાં આવે છે.

(વધુ આવતાં અંકે)

૨૦૧૬ના વર્ષ માટે ચેતવણી લવાજમ ભરવા બાબતે સૂચના

આથી ચેતવણી માસિકના દરેક ગ્રાહક ભાઈ-બહેનોને જણાવવામાં આવે છે કે ચેતવણી માસિક ૨૦૧૬ના વર્ષ માટેનું લવાજમ લેવાનું ચાલુ હોવાથી દરેક ગ્રાહક ભાઈ-બહેનોએ પોતાનું લવાજમ નિયુક્ત પ્રતિનિધિઓને ત્યાં સમયસર ભરાવી દેવું.

(લવાજમ ભરવાની છેલ્લી તા. ૩૧-૧૨-૨૦૧૫ છે,
ત્યારબાદ લવાજમ સ્વીકારવામાં આવશે નહીં.)

લવાજમ મનીઓર્ડરથી મોકલવાનું એડ્રેસ :-

ચેતવણી કાર્યાલય, શ્રીવલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૮.

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૬૦/- તથા આજીવન લવાજમ રૂ. ૧૫૦૦/-

લવાજમ સ્વીકારવા અંગે નિયુક્ત કરેલ પ્રતિનિધિઓ :-

(૧) શ્રી ઝુંકારેશ્વર મંદિર,
ઠે. શ્રી વલ્લભવાડી,
રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૮.	(૧૦) શ્રી છત્રકુમાર વલ્લભભાઈ મહેતા
ઠે. મોટીનેહર પાસે, મુ.પો. વાંસકુર્ણ,
વાયા-કરચેલિયા, તા. મહુવા, જી. સુરત.
(૨) વલ્લભમાનવોદ્ધારક મંડળ
વલ્લભાશ્રમ, મુ.પો. અનાવલ,
તા. મહુવા, જી. સુરત.	(૧૧) શ્રી છીતુભાઈ ખુશાલભાઈ પટેલ
ઠે. રામબાગ સોસાયટી, અસ્તાન રોડ,
મુ.પો. બારડોલી, જી. સુરત.
(૩) શ્રી ઉત્તમભાઈ જેસીંગભાઈ પટેલ
મુ.પો. ખટાણા, વાયા-આંબાતલાટ,
તા. ધરમપુર, જી. વલસાડ.	(૧૨) શ્રી હરીશભાઈ મગનભાઈ પટેલ
મુ.પો. અટગામ, તા. જી. વલસાડ.
(૪) શ્રી બાબુભાઈ ઉક્કડભાઈ નાયક
ઠે. પટેલ ફળિયું, મુ.પો. આછવણી,
તા. ચીખલી, જી. નવસારી.	(૧૩) શ્રી પ્રતાપભાઈ કુંવરભાઈ રાજપુત
ઠે. વજીરફળિયા, નવી પોસ્ટની સામે,
મુ.પો. માંડવી, તા. માંડવી, જી. સુરત.
(૫) શ્રી મગનભાઈ આર. કાંહડોળિયા
પ્રાથમિક શાળા, મુ.પો. શામગહાન,
તા. આહવા, જી. ડાંગ.	(૧૪) શ્રી પ્રેમાભાઈ એમ. પટેલ
સેક્ટર-૭, બ્લોક નં. ૧૨૦/૨,
ચૌધરી સ્કૂલની સામે, ગાંધીનગર.
(૬) શ્રી ઈશ્વરભાઈ સુરજીભાઈ વસાવા
ઠે. પરોડા હાઉસની બાજુમાં,
મુ.પો. સોનગઢ, જી. સુરત.	(૧૫) શ્રી ધનસુખભાઈ રામભાઈ પટેલ
ઠે. કૃષ્ણકુંજ સોસાયટી, કચેરીની પાછળ,
તા. વાંસદા, જી. વલસાડ.
(૭) શ્રી ભુપેન્દ્રસિંહ જશુભાઈ સોલંકી
મુ.પો. નરોલી, તા. સેલવાસ,
જી. દાદરાનગર હવેલી.	(૧૬) પ્રમોદભાઈ નાનુભાઈ પટેલ
ગુજરાતી શાળાની સામે, મુ.પો. પરીયા
તા. પાટડી, જી. વલસાડ વાયા ઉદવાડા
(૮) શ્રી કંચનભાઈ મંછુભાઈ પ્રજાપતિ
ઠે. પ્રજાપતિ મહોલ્લો, મુ.પો. મોટીવેડ,
તા. ચોર્યાસી, જી. સુરત, વાયા કતારગામ.	(૧૭) રમેશભાઈ રસમાભાઈ ચૌધરી
મુ.પો. વ્યારા, તા. વ્યારા.
(૯) શ્રી અરવિંદભાઈ સી. લાડ
એ-૯, દેવ્યાની એપાર્ટમેન્ટ
(એમ.જી રોડ) બોરીવલ્લી પૂર્વ, મુંબઈ-૬૬.	(૧૮) જગુભાઈ છગનભાઈ આહીર
મુ.પો. નાની દેવસર, તા. ગણદેવી,
જી. નવસારી.

છુટક નકલ રૂા. ૫-૦૦
વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૬૦-૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

વ્યાસ :

“જ્ઞાન, ધ્યાન અને શ્રદ્ધા ત્રણે એકત્ર થાય તેનું જ નામ “ભક્તિ” છે ભક્તિનું સ્વરૂપ એ છે કે :- પ્રભુના ગુણ સાંભળતાંજ જેના મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત ઇત્યાદિની ગતિ પ્રભુ તરફ એક અવિરત (અખંડ યા સતત) પ્રવાહ તરીકે વહેવા લાગે એટલે જેમ અનેક પર્વતોને ભેદી ગંગાજીનો પ્રવાહ સમુદ્ર તરફ વહ્યો જાય છે, તેમ સંસારના અનેક વિઘ્નો ભેદીને મન, બુદ્ધિ આદિની ગતિ ભગવાનમાં તલ્લીન થઈ વહેવા લાગે એ “ભક્તિનું સ્વરૂપ” છે અને જ્યારે તન, મન અને સર્વ ભાવનાઓ પ્રભુ તરફ વહેવા લાગતાં આત્મા પણ પ્રભુમાં જ તન્મય થવા તત્પર થાય અને પ્રભુ ચરણ-શરણમાં આત્માની પરમશાંતિ માની અનંત પ્રેમના પ્રવાહથી વહેતો આત્મા, ઇન્દ્રિયો, મન આદિના વેગ સહિત પોતાના દેહને છોડી દે અને આત્મસમર્પણ કરે તે “સર્વોત્કૃષ્ટ ભક્તિનું સ્વરૂપ છે.”

વર્ષ-૧૧, અંક-૧૦, સંવત ૨૦૭૧ આસો સુદ-૧૫, મંગળવાર ૨૭-૧૦-૨૦૧૫

માલિક, મુદ્રક/પ્રકાશક અને તંત્રી : જયવર્ધન રમુજીલાલ વ્યાસ
વલ્લભવાડી રામભાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
દ્વારા તા. ૨૭-૧૦-૨૦૧૫ના રોજ પ્રસિધ્ધ કર્યું.
ચેતવણી કાર્યાલય : વલ્લભવાડી, રામભાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
મુદ્રણ સ્થળ : ભવાની ઓફસેટ, ૩/૨૦, કૈલાસ એસ્ટેટ, ઓઢવ, અમદાવાદ-૩૮૨૪૧૫.